

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Vir unus &c. Ad Episcopus provinciæ Turonensis, ut suos hortentur ad
ferendas suppetias Balduino Imperatori Constantinopolitano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1199.

I.
Ex Arch.
Reipublicæ
Genevenſis
exprompta.

Papæ Innocentiū III. Bulla. quâ Episcopo Genevenſi potestatem concedit, Censuris Ecclesiasticis ejus Ecclesiæ Clericos cogendi ut sacris ordinibus initiarentur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabili fratri Gebennensī Episcopo, salutem & Apostolicam benedictionem.

QUI ad recipienda Ecclesiastica beneficia libenter accedunt, ad suscipiendos ipsis beneficiis annexos ordines, cum pro officiis beneficia conferantur, non debent difficiles inveniri sed ad exhibenda ipsis Ecclesiis servitia per que beneficia recipere dinoscuntur, se promptos exhibere pariter & paratos.

Ad audientiam siquidem nostram te significante pervenit, quod quidam Clericorum Ecclesiæ tuæ sacros ordines recipere negligunt & recusant; licet pro ordinatorum defectu eadem Ecclesia in divinis officiis non modicum sustineat detrimentum.

Volentes igitur sicut officii nostri sollicitudo exposcit Ecclesiarum utilitatibus imminere, fraternitati tuæ auctoritate duximus præsentium indulgendum, ut Clericos Ecclesiæ tuæ quos ad hoc idoneos esse cognoveris, ad suscipiendos sacros ordines per censuram Ecclesiasticam appellatione remota compellendi liberam habeas facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri ac Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Lateranis, x. Kal. Januarii Pontificatus nostri anno secundo.

Ad Episcopos provincie Turonensis, ut suos hortentur ad ferendas suppetias Balduino Imperatori Constantinopolitano.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus fratribus, Turonensi Archiepiscopo, & Suffraganeis ejus, salutem & Apostolicam benedictionem.

VI R unus de Ramatha duas sibi copulavit uxores, Annam videlicet & Fenennam; sed quæ prius fuit proli gloria decorata, quoniam superavit, ubi altera cepit fecunditate sobolis in Domino exultare, meruit infirmari, sicut ipse canticum manifestat. Ea siquidem quæ sub umbra legis historialiter leguntur accidisse, cum secundum Apostolum omnia illis contingerent in figuram, spiritualiter eveniunt in populo Dei tempore gratiæ revelata, ut à Moyſi facie sublato velamine, per Evangelicæ doctrinæ fulgorem tenebrosa aqua in nubibus aëris eluceſcat, & significatum pro significatis appareat evidenter. Mediator etenim Dei & hominum CHRISTUS JESUS, unus omnino, non confusione substantiæ, sed unitate personæ duas convocans ad se gentes, Græcum videlicet & Latinum, ipsas sibi conjunxit per fidei sacramenta; sed & alter eorum, videlicet Græcus, qui septeno Ecclesiarum numero gloriatur, de quibus & eorum Angelis mentionem facit in Apocalypſi Joannes, ubi Latinorum Ecclesiæ

vidit funiculos dilatari, quasi stimulis invidia agitatus, ab unitate diceſſit, non attendens quod cum Sponſus præmiſſer in Canticis: *Sexaginta sunt regine, & octoginta concubine, & adolescentularum non est numerus*; statim subjunxit: *Una est columba mea, perfecta mea, una est matri sue electa genitrici sue. Viderunt eam filia Sion, & beatissimam predicaverunt, regina & concubina laudaverunt eam; nam multa filia congregaverunt divitias, hac autem supergressa est universas.* Postquam autem Græcorum populus, rupto vinculo pacis, ab unitate diceſſit, elanguit etiam circa fidem, renuens confiteri quod Spiritus sanctus qui est unitatis æqualitatisque connexio, procedat à Filio, sicut à Patre procedit. Quia igitur circa processionem Spiritus Sancti profiteri tenuit veritatem, merito tenebras mentis incurrit, cum ipse Spiritus omnem doceat veritatem, sicut Filius in Evangelio protestatur; spirituali etenim intellectu privatus, quia in Spiritum peccavit, fermentum non ejecit à domo, ubi epulantur in azimis sinceritatis & veritatis; sed veteri fermento retento, CORPUS CHRISTI, quantum in ipso comedit fermentatum. Benedictus autem Deus & Pater Domine nostri JESU CHRISTI, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui volens Ecclesiam suam consolari, ut Eſſraim convertatur ad Judam, & ad Jerusalem Samaria revertatur; super eundem populum quasi montem caliginosum signum dignatus est mirabiliter elevare, ac ejus portas sanctificati Domini sunt ingressi. Græcorum imperium à superbis ad humiles, à superstitiosis ad religiosos, à Schismaticis, ad Catholicos, ab inobedientibus transferens ad devotos. Cum enim Christianus exercitus illuc cum Alexio filio Isaacii advenisset, & capta urbe Constantinopoli, idem fuisset Alexius coronatus, dictus exercitus ibidem proposuit hyemare: sed quæ novus Imperator pro beneficiis ab eo collatis retribuere studuerit longum esset præſenti paginâ enarrare. Verum ut multa breviter perstringamus, eorum malitia quasi Amorraeorum iniquitate completa, dextera Domini fecit virtutem, & exaltavit exercitum Christianorum, illos dignâ ultione percussit, atque eorum terram auro & argento gemmisque refertam, frumento, vino & oleo stabilitam, & bonorum omnium copiis affluentem exercitui tribuens memorato. Expulsis igitur de Constantinopoli Græcis, & eorum terrâ pariter subjugata, carissimum in CHRISTO filium B. comitem Flandriæ & Hasnoniæ ad Imperii regimen voluntate Domini & unanimi sublimarunt, ut videatur in illo completum quod fuerat de Cyro prædictum: *Subjiciam, inquit, ante faciem ejus gentes; & dorsa regum vertam, aperiam coram eo januas, & porta non claudentur, ego ante te ibo. & gloriosos terra humiliabo: portas areas conteram, & veltes ferreas confringam, & dabo ei thesauros absconditos, & arcana secretorum.* Hic igitur mirabiliter sublimatus nobis humiliter supplicavit, ut Apostolicæ sedis devotos Clericos, simul & laicos, nobiles & ignobiles-cujuslibet conditionis & sexus dignaremur exhortationibus invitare, ut ad ipsius accedant imperium, ab eo secundum qualitates & merita personarum gratas divitias accepturi. Attendentes igitur quod mutatio hujus imperii, dextera mutatio sit excelsi; & ab eo factum sit illud, qui tempora mutat, & transfert regna, cum per illud imperium Terræ sanctæ possit utiliùs subveniri; quin potiùs per illud ista credantur posse recuperari de levi, fraternitatem vestram monemus & exhortamur in Domino per Apostolica scripta mandantes, quatenus tam Clericos, quam

ANNO
1204.

II.
Ex Collect.
Martene
Tom. I. Col.
793.

ANNO
1204.

Laicos efficaciter inducatis, ut ad capefcendas spirituales, & pariter temporales divitias ad præfatum Imperatorem accedant, qui ut verbis ejus utamur, cum fufficiat univerfis: quos ad eum Christianæ Religionis zelus adduxerit, fingulos vult & potest, fecundum status fuos varietatemque natalium & angere divitiis, & honoribus ampliare, ut Constantinopolitano Imperio roborato, & in devotione Apostolicæ sedis ibidem Ecclesia stabilita idem Imperator ad expugnandas barbaras nationes, quæ terram in qua Deus Rex noster ante sæcula nostram dignatus est salutem operari, peccatis exigentibus detinent occupatam in manu forti & brachio extenfo valeat proferate, sperantes in Domino JESU CHRISTO, quod ipse qui per eum incepit mirabiliter operari, opus incepcum ad laudem & gloriam nominis mirabiliter consummabit.

III.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 795.

Ad priorem de Charitate, approbat consuetudinem orandi pro malefactoribus.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis filiis priori & conventui de Charitate, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

SI justa filii hominum judicarent, & animadverterent diligenter impensam sibi gratiam Redemptoris, qui pro nobis tradidit semetipsum, usque ad mortem factus obediens, ut nos de inimici faucibus liberaret, sanctam Ecclesiam, sponfam ejus, quam ipse proprio sanguine dedicavit, & in ea famulantes studerent propensius honorare, atque à læsione ipsorum suas retraherent penitus voluntates. Verum quod dolentes referimus; tanta est peccatis exigentibus, nunc malitia hominum super terram, & in tantum excrevit audacia malignantium, quod non solum ad res Ecclesiasticas avidas manus extendunt, & pro suo diripiunt arbitrio voluntatis, immò etiam ecclesias & possessiones earum quasi signum ad sagittam ponentes, viros religiosos odio execrabili prosequuntur, sanctum eorum otium nequiter perturbantes. Et quoniam hujusmodi homines, licet censeantur nominis christiani, à CHRISTI tamen operibus sunt alieni, lætantes cum male fecerint, & in rebus pessimis exultantes, & admoniti sæpius, à sua nolunt desistere pravitate, nolentes intelligere ut bene agant; sed iniquitatem in suis cubilibus meditantés, cum malefactoribus ipsis, sicut vestrà relatione didicimus, per vos resistere non possitis; mos in vestra Ecclesia inolevit, ut cum aliquis malefactor res monasterii vestri occupat per violentiam, vel diripit per rapinam, & monitus vobis satisfacere non procurat, vos in missarum solemniis, cum Patri Filius pro mundi reatibus immolatur, Ecclesiæ pavimento prosternitis, & pro persequentibus exoratis; oculos levantes ad Dominum, & humiliter supplicantes, ut vestri misereri dignetur, qui prope est invocantibus ipsum in veritate, timentium se peragit voluntates, & orationes exaudit eorum, faciens eos salvos. Cum igitur orare pro persequentibus non solum præcepto, verum etiam exemplo Dominico instruiamur, nos præmissam consuetudinem piam esse credentes, præsentium vobis auctoritate concedimus, quatenus eam minimè deseratis, sed ipsam humiliter ac devotè servetis: ita quod orationibus vestris à malo revocentur iniqui, vosque optatâ pace fruamini ac quiete.

Datum Lateranis 11. Idus Aprilis, Pon-

tificatus nostri, anno VII.

Ad Episcopos Galliæ, de vitanda simonia in receptione Monachorum aut sanctimonialium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis in Regno Franciæ constitutis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

MULTOTIENS audivimus & à multis quod in quibusdam Monachorum monialium & aliorum religiosorum Monasteriis per vestras diœceses constitutis consuetudo damnabilis, immò damnatus & damnandus abusus usque ad eam inolevit, ut penè penitus nulla persona recipiatur in ipsis absque labe simoniacæ pravitatis. Ne igitur clamorem totiens iteratum videamur, quod absit, simulando fovere, universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus atque præcipimus, quatenus semel in anno hujusmodi monasteria singuli per vestras diœceses visitantes, sub anathematis interminatione veteris, ne qua persona de cætero recipiatur in eis per hujusmodi pravitatem, semper in vestris synodis denunciantes hoc ipsum, & circa eas quas sic receptas invenietis auctoritate Apostolica, sublato appellationis obstaculo, statuat quod saluti & honestati videritis expedire. Datum Lateranis xv. Kal. Maii, Pontificatus nostri, anno XIII.

Joannem Anglorum Regem, qui Regnum Angliæ Romanæ Ecclesiæ donaverat in Apostolicam protectionem admittit: Anno 1214. Legitur hic Regium Diploma Joannis, quamvis Mathæus Paris, ut testatur Dacherius aliud Diploma ad annum 1213. referat.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Joanni illustri Anglorum Regi, ejusque de sua uxore liberis heredibus in perpetuum.

REX Regum, & Dominus dominantium Jesus Christus Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech, ita Regnum & Sacerdotium in Ecclesia stabilivit, ut sacerdotale sit Regnum & sacerdotium sit regale, sicut in Epistola Petrus & Moyses in lege testantur; unum præficiens universis, quem suum in terris Vicarius ordinavit; ut sicut ei flectitur omne genu cœlestium; terrestrium, & etiam inferorum, ita illi omnes obediant & intendant, ut sit unum ovile & unus Pastor. Hunc itaque Reges sæculi propter Deum ad eam venerantur, ut non reputent se ritè regnare, nisi studeant ei devotè servire. Quod tu, fili charissime, prudenter attendens, illo misericorditer inspirante in cuius manu sunt corda Regum, & quo voluerit vertit illa, te ipsum, & Regna tua etiam temporaliter ei subicere decrevisti, cui noveras spiritualiter esse subiecta; ut in unam Vicarii Christi personam, quasi corpus & anima, Regnum & sacerdotium uniantur ad magnum utriusque commodum & augmentum. Ille utique hoc dignatus est operari, qui cum sit alpha & omega, finem retulit ad principium, & principium protulit ad finem, ut ille Provinciæ, quæ olim sacrosancam Ecclesiam Romanam propriam in spiritualibus habuere magistram, nunc etiam in

ANNO
1210.IV.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 817.V.
Ex Dacher.
T. III. Spic.
pag. 578.